

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових дисциплін

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра цивільного права та процесу
Кафедра цивільно-правових дисциплін**

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ
ТА ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТЕНДЕНЦІЙ**

27 березня 2020 р.

ОДЕСА

Рекомендовано до друку кафедрою цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 12 від 29.04.2020 року)

Упорядник:

Церковна О. В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ

Редколегія:

Маковій В. П. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ;

Мамедов Р. Ю. – доктор філософії по праву, доцент, доцент кафедри
цивільного права Академії поліції МВС Азербайджанської республіки;

Дутко А. О. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Львівського державного університету
внутрішніх справ.

- П43 **Проблемні** питання правоохоронної та правозахисної
діяльності в контексті євроінтеграційних тенденцій : матеріали
міжнародної курсантсько-студентської наук.-практ. конф., м.
Одеса, 27 березня 2020 р. / редкол. В. П. Маковій, та ін. —
Одеса, ОДУВС, 2020. — 346 с.

Збірник містить матеріали доповідей Міжнародної курсантсько-
студентської науково-практичної конференції “Проблемні питання
правоохоронної та правозахисної діяльності в контексті
євроінтеграційних тенденцій” (Одеса, 27 березня 2020 р.).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних
закладів освіти, науковцями, практичними працівниками в
правоохоронній та правозахисній діяльності.

Савицька Т.О., здобувач вищої освіти Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: **Дрішлюк В.І.**, к.ю.н., доцент, завідувач кафедри трудового, земельного та господарського права Одеського державного університету внутрішніх справ

ПЕРЕВАГИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ

На сьогодні найпоширенішим і найбільш ефективним способом захисту свої порушених прав і свобод, вирішення наявних конфліктів і досягнення встановлення справедливості є судовий захист. В той же час існують й інші способи вирішення спорів між учасниками правовідносин.

Після набрання чинності у 2017 р. новим Господарським процесуальним кодексом була запроваджена нова для нашої судової системи процедура – врегулювання спору за участю судді. Ця процедура вже активно почала використовуватися учасниками судового процесу.

Важливість запровадження інституту врегулювання спору за участю судді полягає у наявності альтернативи у сторін щодо можливостей вирішення сторонами свого конфлікту. [1, с. 79]

На сучасному етапі розвитку науки господарського процесуального права актуальним є дослідження інституту врегулювання спору за участю судді, який запроваджено в Господарському процесуальному кодексі України, аналіз перспектив та недоліки, які потребують доопрацювання з метою ефективної реалізації даних норм законодавства.

Врегулювання спору за участю судді регламентоване у главі 4 Господарського процесуального кодексу. Одночасно парламентом розглядався проект закону, яким було передбачено запровадження в Україні медіаційних процедур.

Проведення врегулювання спору за участю судді у господарському процесі можливе, по-перше, тільки до початку розгляду справи по суті; по-друге, лише за згодою сторін. Натомість інша альтернативна процедура врегулювання спору – медіація можлива на будь-якій стадії процесу за згодою сторін. Врегулювання спору за участю судді можливе в усіх категоріях господарських спорів, окрім справ:

- про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом;
- за заявами про затвердження планів санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство;
- у разі вступу у справу третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору.

Важливим є те, що запропонувати сторонам процедуру врегулювання спору за участю судді є обов'язком суду. Якщо сторони висловлять своє бажання скористатися цією процедурою, то суд не може їм відмовити. Крім того, сторони мають право самостійно подавати відповідне клопотання до суду.

Про проведення процедури врегулювання спору суд постановляє ухвалу, якою одночасно зупиняє провадження у справі. Врегулювання спору здійснюється суддею-доповідачем одноособово, незалежно від того, в якому складі розглядається справа. Щодо медіації, то вона здійснюється незалежним, нейтральним медіатором, якого обирають сторони та який пройшов спеціальне навчання. [2, с. 45]

Дуже тонкою і проблемною є грань між правом судді надавати сторонам роз'яснення та заборобою (п. 7 ст. 188 ГПК України) надавати сторонам юридичні поради й оцінку доказів у справі. Оскільки під час нарад не здійснюється фіксація, залишається відкритим питання, яким чином у випадках недотримання суддями норм законодавства щодо цієї процедури можна буде це довести, а також яку відповідальність нести будуть судді за такі порушення.

Закон передбачив конфіденційність зазначеної процедури, тобто інформація, отримана будь-якою зі сторін, а також суддею у процесі

проведення врегулювання спору, є конфіденційною. Під час проведення врегулювання спору за участю судді протокол наради не ведеться та не здійснюється фіксування технічними засобами, забороняється використовувати портативні аудіотехнічні пристрої, здійснювати фото- і кінозйомку, відео- та звукозапис.

Важливою гарантією дотримання принципу конфіденційності, передбаченою п. 4 ч. 1 ст. 67 ГПК України, є заборона допиту судді як свідка про інформацію, яка стала йому відома під час врегулювання спору за його участю. Ст. 189 ГПК України передбачає чотири підстави для припинення процедури врегулювання спору за участю судді:

- у разі подання стороною заяви про припинення врегулювання спору за участю судді;
- у разі закінчення строку врегулювання спору за участю судді;
- за ініціативою судді у разі затягування врегулювання спору будь-якою зі сторін;
- у разі укладення сторонами мирової угоди та звернення до суду із заявою про її затвердження або звернення позивача до суду із заявою про залишення позовної заяви без розгляду, або у разі відмови позивача від позову чи визнання позову відповідачем.

Про припинення врегулювання спору за участю судді постановляється ухвала, яка не підлягає оскарженню. Одночасно суддя вирішує питання про поновлення провадження у справі.

У разі припинення врегулювання спору за участю судді з підстав, передбачених п. 1-3 ч. 1 ст. 189 ГПК України, справа передається на розгляд іншому судді, який буде визначений Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою [3, с. 249].

Слід зазначити, що суддя, який брав участь у процедурі врегулювання спору, не може брати участь у розгляді цієї справи по суті або перегляді будь-якого ухваленого в ній судового рішення. [4]

Серед основних недоліків правового регулювання ЦПК України слід визнати такі:

По-перше, це пов'язано з навчанням суддів, адже їм необхідно буде опанувати спеціальні навички. Очевидно, що за короткий проміжок часу неможливо навчити кожного суддю в судах різних юрисдикцій по всій Україні.

По-друге, проблемою є мотивація суддів. Вони мають велике навантаження, тому не кожен буде зацікавлений у витрачанні часу (для цього потрібна не одна година) на одну справу замість здійснення правосуддя у звичний спосіб.

По-третє, необхідно враховувати особистісні якості судді. Для успішного вирішення справи мирним шляхом він має бути емпатичним,

вміти добре спілкуватися зі сторонами, ефективно допомагати їм у налагодженні комунікації тощо. Не кожна особа здатна на це, навіть після проходження спеціального навчання. Сторони, яких суддя не приведе до примирення через особистісні характеристики, будуть розчаровані в процедурі та вважатимуть її неефективною. [5, с.185]

Серед позитивних моментів можна виділити те, що сам факт визначення в процесуальних кодексах додаткового інституту, орієнтованого на мирне врегулювання спорів, є тенденцією, яку необхідно вітати. Раціональним є те, що суб'єкт законодавчої ініціативи не намагається дати цьому інституту назву «медіація», що призвело б до змішування цих понять та неякісного правового регулювання класичної медіації.

Також законодавець у ч. 2 ст. 187 ГПК України ввів обмеження щодо єдиної можливості сторін скористатися процедурою врегулювання спору за участю судді. Повторне звернення до цієї процедури не допускається. Що стосується медіації, то таких обмежень немає. У разі потреби сторони конфлікту можуть повторно до неї звертатися. [6, с.180]

Роблячи висновок, можна стверджувати, що процедура врегулювання спору за участю судді може стати дієвим та ефективним механізмом, який зменшить навантаження у судах, надасть змогу сторонам зберегти грошові кошти, власний час, який є безцінним, нерви та ділові стосунки. Водночас для деяких суддів здійснення цієї процедури може стати справжнім викликом у зв'язку з необхідністю відходження від звичних процедур та манери ведення процесу. ГПК України не передбачає спеціальних додаткових умов для суддів щодо здійснення процедури врегулювання спору суддею. Проте, на нашу думку, у цій процедурі суддям можуть стати у пригоді володіння навичками комунікації, емпатія та базові вміння медіатора.

Для цього, на нашу думку, слід запровадити освітні програми для навчальних закладів, орієнтованих на інформування про способи врегулювання спорів на засадах примирення і, як наслідок – виховання в громадян моделі поведінки, яка б ґрунтувалась на мирному вирішенні конфліктів, а також потрібна якісна професійна підготовка суддів у сфері врегулювання конфліктів на засадах примирення.

Список літератури:

1. Бутирська І. Врегулювання спору за участю судді: перспективи запровадження у Господарський процесуальний кодекс. Підприємництво, господарство і право. 2017. № 12.

2. Левіцький Є. Медіація vs Врегулювання господарського спору за участю судді. Юридична газета. 2017. № 27-28
3. Любченко Я. П. Альтернативні способи вирішення правових спорів: теоретико-правовий аспект: дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових вчень». Харків, 2018
4. Господарський процесуальний кодекс №1798-XII , ВВР/Режим доступу : <https://koda.gov.ua/show/1798-12>
5. Романадзе Л. Стимувальні недоліки впровадження інституту врегулювання спору за участю судді: Закон і бізнес, №17-18 . 2017
6. Можайкіна О. Правовий аналіз врегулювання спору за участю судді. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. 2018. № 2.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
Авадані Н. І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ПОТЕКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	6
Апетик М.М. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ У ТРУДОВОМУ ПРАВІ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ	9
Асадова Гюльниса МЕДИАЦИЯ КАК АЛЬТЕРНАТИВНЫЙ СПОСОБ РАЗРЕШЕНИЯ СПОРОВ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ	11
Безкоровайна О.І. ФОРМИ УЧАСТІ ПРОКУРОРА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ....	13
Беркита Б. ПРАВО ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ НА ЖИТТЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО- ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ	17
Бондаренко О.І. ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДОМЕННОГО ІМ'Я ЗА УКРАЇНСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	21
Бурбан В.М. АДВОКАТ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ СКЛАДОВІ	25
Васильцова О.А. ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	29
Велетнюк Н.С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	32

Величко С.В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕДІАЦІЇ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	35
Власюк Ю.В. РОЛЬ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	38
Гамурар І.О. ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІД ЧАС ДІЇ КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ	40
Гасюк А. ДО ПИТАННЯ ПРО ФОРМУ ДОГОВОРУ ПОЗИКИ	43
Гоменюк І. Р. ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ МІНИ ЯК ПІДСТАВА ВИНИКНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ	47
Гончарук К.А. ПОЗОВ У СУДОВОМУ ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	52
Гришук К. С. ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ	55
Громова А.С. ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННОЙ РАБОЧЕЙ СИЛЫ В РЕСПУБЛИКУ КАЗАХСТАН	57
Дацюк К.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	62
Демченко Є. О. РЕЧОВІ ДОКАЗИ В ДОКТРИНІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	66
Джейидли Нильгуль Эльшан кызы НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ О ПРЕДУПРЕЖДЕНИИ СВИДЕТЕЛЯ ОБ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЗА ОТКАЗ ОТ ДАЧИ ПОКАЗАНИЙ И ЗА ДАЧУ ЗАВЕДОМО ЛОЖНЫХ ПОКАЗАНИЙ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССЕ: СРАВНИТЕЛЬНО-ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ	69

Дзюба Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ	72
Дзюма В.І. ПОРЯДОК ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ ТА ПІДГОТОВКА ДО СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ У ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	76
Довгань А. С. ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА КАСАЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ В АСПЕКТІ НОВЕЛ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	80
Дужак О.В., Скуменко А.О. УКРАЇНА І ЄВРОПА: КУЛЬТУРНІ ЗВ'ЯЗКИ ТА ВЗАЄМОДІЯ	84
Жук Ю.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ	88
Заволокіна В.А. ДЕФІЦИТ ПИТНОЇ ВОДИ В СВІТІ	90
Зуброва В.М., Седельнікова І.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ З НАДАННЯ ОХОРОННИХ ПОСЛУГ	95
Івасик І.Я. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНО- ПРАВОВІ АСПЕКТИ	99
Іщенко С.Ю. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ БАТЬКІВСТВА НА ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	103
Канівець К. О. ВІДМІННІ РИСИ ЦИВІЛЬНО – ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ ВІД ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ	107
Качмар М.З. ДОГОВІРНІ АСПЕКТИ ОХОРОНИ СПАДКОВОГО МАЙНА НОТАРІУСОМ	110

Кіндрат А.В. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	114
Кічула Х.Л. ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	118
Ковбасюк Т.В. ОСОБЛИВОСТІ УЧАСТІ ТРЕТІХ ОСІБ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	121
Коробій Л.О. ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ПІД ЧАС ЗАПРОВАДЖЕННЯ КАРАНТИННИХ ЗХОДІВ	124
Костів К.М. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ	126
Крючкова К. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДОВКІЛЛЯ: ЗМІСТ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ	129
Куцір Н.С. ГАРАНТІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА СТРАЙК	132
Лахай І.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ	135
Лиса А.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ДОМЕННЕ ІМ'Я .	138
Лученко Л.О. МОДЕРНІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	143
Макара О. ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА СПАДКОВОГО ДОГОВОРУ ...	145

Максимів Д.В. ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	149
Максимчук І.Р. ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ЕКОЛОГІЧНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	152
Марцінко Н.Є. СПОСОБИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО СУДОЧИНСТВА У СУДОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНІ	155
Мельник А.В. ПРАВО НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я: ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	159
Михальчук В. ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАХИСТ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ	162
Мрочак Р.А. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗЛОВЖИВАННЯ ЦИВІЛЬНО- ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ	165
Ніколаєва І.Р. ЕКОЛОГО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ	168
Павленко О.Р. ПРАВА ВАГІТНИХ ТА ЖІНОК З ДІТЬМИ ВІКОМ ДО 3-Х РОКІВ В КОНТЕКСТІ РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ	172
Павлюк М. І. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ НОРМ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН У ЗАКОНОДАВСТВО України	176
Павлюк О. І. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ІНШИХ УЧАСНИКІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	179

Парасюк М.В. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ У СИСТЕМІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ	182
Пацалова О.О. ПРИНЦИПИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	186
Пилипенко М. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ МИРОВОЇ УГОДИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	190
Півень С.Г. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ЗАСІБ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	192
Піхурець А.О. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЇХ МІСЦЕ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	195
Позігун І.О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ І КАТЕГОРІАЛЬНО- ПОНЯТТЄВОГО АПАРАТУ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ПРИНЦИПУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ	199
Поліщук Д.Г. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	203
Полоз А. В. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ: ОКРЕМІ СКЛАДОВІ	206
Ребрик О.О. ІНСТИТУТ МЕДІАЦІЇ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ	210
Ривко С.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	214

Рудомська Ю.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ БАТЬКІВ ЩОДО ДІТЕЙ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	217
Савицька Т.О. ПЕРЕВАГИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ	221
Савицький В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ	226
Савка Л. Д. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ В ТУРИЗМІ	229
Савчук А.І. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО ДОКАЗУВАННЯ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ	233
Свіденко А.О. ПРАВА ЛЮДИНИ З ТОЧКИ ЗОРУ ПРИРОДНО-ПРАВОВОЇ ТА ПОЗИТИВІСТСЬКОЇ КОНЦЕПЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	237
Седельникова І. ЗАХИСТ ПРАВ МАЛОЛІТНІХ ОСІБ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	240
Сенчук Л.Ю. ПРАВОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ПІД ВПЛИВОМ НАСИЛЬСТВА, ЯК ВИД НЕДІЙСНИХ ПРАВОЧИНІВ	242
Сердюк Д.О. ПРАВОВА ПРИРОДА ПОНЯТТЯ РОЗІРВАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ІНІЦІАТИВИ ПРАЦІВНИКА	246

Стариченко А.О., Шильник І.І. ЄВРОПЕЙСЬКІ МОДЕЛІ АДМІНІСТРУВАННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	249
Стасюк С.М. ПРАВОВА ПРИРОДА ЗЕМЕЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН ЯК ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЗЕМЕЛЬНОМУ ПРАВІ	255
Стельмах Т.В. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ АДВОКАТА ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА УМОВА НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ (ПРАВОВОЇ) ДОПОМОГИ.....	258
Туржавська К.О. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ФАКТОРИ СПРИЯННЯ ВЧИНЕННЮ КОНТРАБАНДИ	262
Фанік А.Р. ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ РОБОЧОГО ЧАСУ ТА ЙОГО ОЗНАКИ	265
Фархадов Р. В. ВОДА ТА ВОДНІ ТЕРИТОРІЇ ЯК ОБ'ЄКТИ ПОСЯГАННЯ В МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТАХ	269
Федорончук І.В. СЛІДЧІ ДІЇ В МЕЖАХ ПРОВАДЖЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОРУШЕННЯМ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	272
Фендич С. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИСЕЛЕННЯ ОСОБИ З ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ	276
Фіткаленко О. М. ЩОДО АКТУАЛЬНОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ЖИТТЯ ТА ЗАБОРОНИ АБОРТІВ В УКРАЇНІ	280

Хиль Я.І. ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЇ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ	282
Хоміщак Н.І. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКОГО ПРАВА У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	285
Цапушел І.М. СУДДІВСЬКИЙ РОЗСУД І ВНУТРІШНЄ ПЕРЕКОНАННЯ СУДДІ ...	288
Чорна Н. М. ЮРИДИЧНІ ТОНКОЩІ ДОГОВОРУ ДАРУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА	290
Чумаченко Є. ГЕНЕЗИС РОЗВИТКУ ІНСТИТУТ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	294
Шадлински Руфат О МЕСТЕ ПРИНЦИПА ДИСПОЗИТИВНОСТІ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССУАЛЬНОМ ПРАВЕ	298
Швець М.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО СКАСУВАННЯ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ	300
Шпинда С.П. ПРАВОВА ОХОРОНА ЛІСІВ В УКРАЇНІ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ	305
Юрчишин Д. ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	308
Юрчук І.С. ДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧО-ПРАВОВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	311

Ямкова Т.І. ІНІЦІУВАННЯ ПРОЦЕДУРИ БАКРУТСТВА ЗА НОВИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	315
Ибрагимов Гейдар БАНКОВСКАЯ СИСТЕМА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ ..	318
Меженко Т.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ НА РОБОТУ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ В Україні	320
Поліщук Д.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ГЕНДЕРУ В РОБОТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЗА ОСТАННІ 3 РОКИ	323
Фархадов Р.В. АНАЛІЗ ПРОЕКТУ НОВОГО ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ...	326
Швець М.О. ІНСТИТУТ ПОДАТКОВОГО ОМБУДСМЕНА, ЯК ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ	330
ЗМІСТ	335